REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Povrv-1752/2022-

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Ivani Galić, na temelju prijedloga sudske savjetnice Patricije Jureško, u pravnoj stvari tužitelja VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Frana Folnegovića 1, OIB: 83416546499, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Grahovac, odvjetnik u odvjetničkom društvu Grahovac & Žaper d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika ACM d.d., OIB; 92216472413, Smičiklasova 2, Zagreb, kojeg zastupa zaposlenica Nataša Pintarić, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 16. rujna 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja, odvjetnice Tihane Škrnjug, te punomoćnice tuženika, dana 30. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba poslovni broj Ovrv-29077/2022, UPP/OS-Ovrv-435/2022 od 17. svibnja 2022. u dijelu kojim se nalaže tuženiku ACM d.d., OIB; 92216472413, Smičiklasova 2, Zagreb, isplatiti tužitelju VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Frana Folnegovića 1, OIB: 83416546499, iznos od 140,82 EUR (1.061,02 kuna) zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama tekućim od 13.05.2022., kao i u dijelu kojim je tuženiku naloženo naknaditi tužitelju trošak ovršnog postupka u iznosu od 66,36 EUR uvećan za pripadajuće zatezne kamate, te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Ukida se platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Radojke Galić iz Zagreba poslovni broj Ovrv-29077/2022, UPP/OS-Ovrv-435/2022 od 17. svibnja 2022. u dijelu kojim se nalaže tuženiku ACM d.d., OIB; 92216472413, Smičiklasova 2, Zagreb, isplatiti tužitelju VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Frana Folnegovića 1, OIB: 83416546499, iznos od 14,80 EUR (111,48 kuna), te se utvrđuje da je tužba u tom dijelu povučena.

III. Odbija se zahtjev tužitelja VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Frana Folnegovića 1, OIB: 83416546499, za naknadom troškova parničnog postupka kao neosnovan.

IV. Nalaže se tužitelju VODOOPSKRBA I ODVODNJA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Ulica Frana Folnegovića 1, OIB: 83416546499, naknaditi tuženiku ACM d.d., OIB; 92216472413, Smičiklasova 2, Zagreb, trošak parničnog postupka u iznosu od 13,27 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Na prijedlog tužitelja javni bilježnik Radojka Galić iz Zagreba donijela je rješenje o ovrsi poslovni broj Ovrv-29077/2022, UPP/OS-Ovrv-435/2022 od 17. svibnja 2022. kojim je tuženiku naloženo u roku od 8 dana isplatiti tužitelju iznos od 155,62 EUR (1.172,50 kuna) s pripadajućim zateznim kamatama, uz naknadu nastalog troška ovršnog postupka u visini 66,36 EUR sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja rješenja o ovrsi do isplate.

2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik je pravovremeno podnio prigovor u kojem ističe da pobija rješenje o ovrsi za iznos od 14,58 EUR (109,83 kn) odnosno zajedno sa zateznim kamatama za ukupni iznos od 14,80 EUR (111,48 kuna) zbog toga što je tuženik navedeni iznos tražbine podmirio prije donošenja rješenja o ovrsi i o tome obavijestio tužitelja prije isteka roka iz obavijesti javnog bilježnika. Tuženik da je po primitku obavijesti javnog bilježnika ispunio dio tražbine koji do dana 28. veljače 2022. kada je javnom bilježniku podnesen prijedlog za ovrhu, nije bio u zastari. Podmireni dio tražbine odnosi se na glavnicu u iznosu od:

103,67 kuna (13,76 EUR) uvećano za pripadajuće zatezne kamate tekuće od dana utuženja (28.02.2022.) do dana isplate (12.05.2022.) u iznosu od 1,56 kuna (0,20 EUR) što čini ukupni iznos od 105,23 kuna (13,97EUR) te predstavlja dio utuženog iznosa obuhvaćenog vjerodostojnom ispravom Ovrhovoditelja, oznake: P-F020222 od 07.02.2022. - s naznakom broja računa: 32667945.

6,16 kuna (0,82 EUR) uvećano za pripadajuće zatezne kamate tekuće od dana utuženja (28.02.2022.) do dana isplate (12.05.2022.) u iznosu od 0,09 kuna (0,01 EUR), što čini ukupni iznos od 6,25 kuna (0,83 EUR) te predstavlja dio utuženog iznosa obuhvaćenog vjerodostojnom ispravom Ovrhovoditelja, oznake: P-F020222 od 07.02.2022. - s naznakom broja računa: 34098817-1.

Ostatak utuženog iznosa u ukupnom iznosu od 1.062,67 kn uvećano za zatezne kamate, tuženik pobija zbog zastare. Navodi da prema ispravama priloženim uz rješenje o ovrsi, utuženi iznos glavnice sastoji se od dva iznosa i to:

- 1.148,13 kn po osnovi računa br. 32667945-1 s naznačenim dospijećem plaćanja 18.08.2019.

- 24,37 kn po osnovi računa br. 34098817-1 s naznačenim dospijećem plaćanja 30.01.2020.

Navodi da račune navedene u izvatku iz poslovnih knjiga nije zaprimio, pa istima obuhvaćene tražbine niti nema evidentirane u svojim poslovnim knjigama, te napominje da predmetni „računi“ uopće nisu računi za ispostavljene vodne usluge nego su samo naslovljeni kao „računi“, a zapravo čine obračun zateznih kamata na

glavnicu duga plaćenu nakon dospijeća po računima za vodne usluge. Navedeni obračun zateznih kamata, tuženik je zaprimio od tužitelja tek putem maila u ožujku 2022. na vlastiti zahtjev kada je putem sustava e-komunikacije uočio da je podnesen prijedlog za ovrhu, te do tada nije bio upoznat da bi tužitelj potraživao bilo kakav iznos po osnovi zateznih kamata. Tim više što je tužitelj prethodno izdao tuženiku Potvrdu od 26. kolovoza 2019. kojom je i potvrdio da nema potraživanja prema tuženiku s osnova računa za potrošnju vode zaključno s fakturom dospjelom 1. kolovoza 2019. godine. Navodi da je iz obračuna zateznih kamata za razdoblje: 01. travnja 2019. – 31. srpnja 2019. (naslovljeno kao račun.br. 32667945-1) vidljivo je da je glavnica duga po računima br. 24945335-1, 25154992-1 i 25369804-1 plaćena 23. svibnja 2019. te da je tužitelj izvršio obračun zatezne kamate od dospijeća svakog računa pa do dana uplate, što čini ukupno obračunati dug po osnovi zateznih kamata u iznosu od 1.148,13 kuna. Iz obračuna zateznih kamata za razdoblje: 01. listopada 2019. – 31. prosinca 2019. (naslovljeno kao Račun.br. 34098817-1) vidljivo je da je glavnica duga po računima br.25088634-1 i 25337813-1 plaćena 16. prosinca 2019. te da je tužitelj izvršio obračun zatezne kamate od dospijeća svakog računa pa do dana uplate, što čini ukupno obračunati dug po osnovi zateznih kamata u iznosu od 24,37 kuna (3,23 EUR). S obzirom na sve navedeno, tuženik ističe da smatra nespornim da pobijanim rješenjem o ovrsi nije utužen dug koji se temelji na neplaćenim ispostavljenim računima za izvršene vodne usluge, nego je utužen dug po osnovi zateznih kamata koje je tužitelj obračunao nakon što je tuženik glavni dug platio nakon roka dospijeća te je tužitelj obračun tih zateznih kamata ispostavio (ali ne i dostavio tuženiku) 09. kolovoza 2019. za iznos kamata od 1.148,13 kn (152,39 EUR), odnosno 20. siječnja 2020. za iznos kamata od 24,37 kn (3,23 EUR). Dakle, tužitelj da je samovoljno i bez ikakve pravne ili računovodstvene osnove obračun zateznih kamata nazvao računom te isto tako samovoljno i bez ikakve osnove odredio datum dospijeća koji je naveden u izvatku iz poslovnih knjiga, iako iz priloženih obračuna zateznih kamata ne proizlazi nikakav istaknuti datum dospijeća. Budući da je tužitelj utužio dug po osnovi zateznih kamata koje teku od dospijeća svakog pojedinog računa ispostavljenog za glavnicu duga pa do njegova namirenja odnosno do isplate glavnice, to proizlazi da je utužena tražbina u iznosu od 1.062,67 kn (141,04 EUR) zastarjela do dana podnošenja prijedloga za ovrhu. Naime dug po osnovi zatezne kamate ima karakter povremene sporedne tražbine koja dospijeva dnevno te kao takva zastarijeva u roku od 3 godine od dospijeća svakog pojedinog davanja, sukladno članku 226. st. Zakona o obveznim odnosima. Navodi da je takav stav zauzela i sudska praksa pa se poziva na presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-5001/2017 od 19.12.2019., te presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, poslovni broj Pž-3116/2016 od 27.09.2018. Zaključno ističe da primjenom odredbe članka 226. stavka 1. Zakona o obveznim odnosima slijedi da je do dana utuženja, tj. do 28. veljače 2022. nastupila zastara za svaki iznos po osnovi zateznih kamata koji je dospio do 28. veljače 2019. godine, što ukupno iznosi 1.062,67 kn (141,04 EUR), a ostatak utužene tražbine za koji nije nastupila zastara do dana podnošenja prijedloga za ovrhu, tuženik da je platio kako je prethodno navedeno.

3. Sud je rješenjem poslovni broj Povrv-1752/2022-2 od 14. rujna 2022. (list 44 - 46 spisa) stavio izvan snage spomenuto rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave u dijelu kojim je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te je odlučio da će se daljnji postupak provesti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. U nastavku postupka tužitelj navodi da se utuženo potraživanje u ovoj pravnoj stvari odnosi se dospjele, a neisplaćene zakonske zatezne kamate na glavnicu u

iznosu od 1.172,50 kuna (155,62 EUR). Tužitelj upire na činjenicu kako nisu podmirene i zakonske zatezne kamate na glavnicu, a koje su tekle od dana dospijeća svakog pojednog računa do predmetne uplate. Budući da je glavno potraživanje prestalo ispunjenjem, tužitelj ističe kako je prigovor zastare neosnovan. Ističe da se u konkretnom slučaju primjenjuje trogodišnji zastarni rok, pa se slijedom toga poziva na odluku Visokog trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj Pž-3116/2016. S obzirom na to da je tuženik podmirio dio potraživanja nakon podnošenja ovršnog prijedloga, tuženik je time priznao dug sukladno odredbi 240. stavak 2. Zakona o obveznim odnosima prema kojoj je propisano da se dug se može priznati ne samo izjavom vjerovniku nego i na posredan način, kao što su davanje otplate, plaćanje kamata, davanje osiguranja. Poziva se na odredbu članka 29. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima, prema kojoj dužnik koji kasni s ispunjenjem novčane obveze, duguje osim glavnice i zatezne kamate, a budući da je na svakom pojedinom računu naznačen datum dospijeća do kojeg tuženik nije podmirio navedene račune, nedvojbeno je kako je tuženik u zakašnjenju s ispunjenjem obveze, slijedom čega tužitelju pripada pravo i na zatezne kamate, kao i troškove postupka. Osporava obračun zakonskih zateznih kamata tuženika u iznosu od 111,27 kuna (14,77 EUR), a budući da iste kamate nisu obračunate od dana dospijeća svakog pojedinog računa do uplata tuženika, već se obračun temelji na proizvoljnim zahtjevima tuženika te je kao takav sasvim irelevantan za predmetni postupak. Ističe da je dostavio u spis obračun zakonskih zateznih kamata za račune pod brojevima: 32667945-1 i 34098817-1, prema kojima su pravilno obračunate zakonske zatezne kamate, a koje su tekle od dana dospijeća svakog pojedinog računa do predmetnih uplata i to u iznosima 1.148,13 kuna (19,67 EUR) i 24,37 kuna (3,23 EUR), a koji iznosi su predmet ovog postupka. Naposljetku ističe da je dana 12. svibnja 2022. godine evidentirao uplatu, a kojom je tuženik podmirio u cijelosti glavnicu po šifri kupca 34098817-1 u iznosu od 24,37 kuna (3,23 EUR) te dio glavnice po šifri kupca 32667945-1 u iznosu od 87,11 kuna (11,57 EUR), dok je ostao nepodmiren iznos glavnice po šifri kupca 32667945-1 u iznosu od 1.061,02 (140,83 EUR) na koji iznos teku zakonske zatezne kamate tekuće od 13. svibnja 2022. godine do isplate, te konačno uređuje tužbeni zahtjev tako što predlaže u tom dijelu, za iznos od 1.061,02 (140,83 EUR) pripadajućim zateznim kamatama održati na snazi pobijano rješenje o ovrsi.

5. Tuženik se dalje tijekom parnice očitovao navodeći da je tuženik nakon primitka obavijesti javnog bilježnika od 27. travnja 2022. kojom mu je ostavljen rok da podmiri obvezu prema tužitelju, podmirio dio obveze specificirane u prijedlogu za ovrhu za koju je smatrao da nije zastarjela primjenom odredbe članka 226. Zakona o obveznim odnosima, te da je o tom plaćanju obavijestio tužitelja e-mailom od 22. svibnja 2022. i dostavio mu specifikaciju iz koje je točno vidljivo na što se odnosi uplata, te dostavio potvrdu o izvršenom plaćanju, a ujedno je u obavijesti istaknuo da predmetnom uplatom ne priznaje ostatak tražbine koji nije plaćen. Navodi da je tuženik u obavijesti tužitelju od 22. svibnja 2022. izričito naveo da ne priznaje niti osnovanost plaćenog dijela i to pozivom na potvrdu vjerovnika od 26. kolovoza 2019. kojom se tužitelj jasno očitovao i potvrdio da je tuženik podmirio sve obveze s osnova računa za potrošnju vode zaključno s 1. kolovoza 2019. Navodi da tužitelj u tužbenom zahtjevu specificiranom u podnesku od 28. rujna 2022. zahtijeva plaćanje ukupnog iznosa od 1.172,50 kn (155,62 EUR) uvećano za zatezne kamate koje teku na iznos od 1.148,13 kn (152,39 EUR) od 20. kolovoza 2019., te na iznos od 24,37 kn (3,23 EUR) od 1. veljače 2020. Tuženik se izričito protivi obračunu zateznih kamata od navedenih datuma, jer bi to predstavljalo kršenje odredbe članka 31. Zakona o obveznim odnosima. Ujedno ističe da je tužitelj u izvacima iz ovjerovljenih poslovnih knjiga

priloženima uz prijedlog za ovrhu, samostalno odredio proizvoljni datum kao dan dospijeća obračunatih zateznih kamata, što je neispravno jer kamate teku i dospijevaju svakoga dana od dana zakašnjenja, tj. dospijeća glavnice, pa do uplate pojedinog iznosa duga po osnovi glavnice, a ne od dana koji odredi vjerovnik po svojoj volji. Tako da su u konkretnom slučaju zatezne kamate dospjele na dan kada je plaćena glavnica duga, pa tužiteljev način određivanja dospijeća obveze po osnovi zateznih kamata neispravan i nezakonit, te je suprotan usuglašenoj sudskoj praksi. Nadalje navodi da je neispravan način na koji je tužitelj evidentirao uplatu tuženika u iznosu od 111, 48 kn, budući da je tuženik uz uplatu jasno specificirano koju obvezu podmiruje uplatom i u kojem iznosu. Tako iz specifikacije obračuna zateznih kamata tuženika od 12.05.2022. proizlazi da je tuženik platio 103,67 kn na ime zatezne kamate na glavnice iz računa br. 24945335-1, 25154992-1 i 25369804-1, a što predstavlja dio utužene tražbine specificirane u Obračunu zatezne kamate tužitelja od 09.08.2019. (račun broj: 32667945-1), te je na navedeni iznos obračunao i platio dodatnih 1,56 kn zateznih kamata od dana podnošenja prijedloga za ovrhu do dana uplate. Isto tako, uplatom iznosa od 6,16 kn tuženik je podmirio zatezne kamate na glavnice iz računa br. 25088634-1 i 25337813-1 što predstavlja dio utužene tražbine iz obračuna zateznih kamata tužitelja od 20.01.2020. (Račun br. 34098817-1) uvećano za 0,09 kn na ime zatezne kamate od utuženja do isplate. Svako drugačije evidentiranje izvršene uplate protivno je odredbi članak 171. Zakona o obveznim odnosima, jer se tuženik prilikom plaćanja u opisu uplate pozvao na predmetnu specifikaciju.

6. Tuženik se u roku od petnaest dana od dostave navedenog podneska tužitelja od 6. prosinca 2022. kojim je konačno uredio tužbeni zahtjev, to jest obavijesti o djelomičnom povlačenju o istome nije izjasnio, pa se sukladno članku 193. sttavku 2 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, 146/25; dalje: ZPP) smatra da je na predmetno povlačenje pristao. Slijedom navedenog, sukladno članku 451. stavku 3. ZPP-a sud je ukinuo platni nalog sadržan u pobijanom rješenju o ovrsi u dijelu u kojem je tuženiku naloženo da tužitelju isplati iznos od 14,80 EUR te je utvrdio da je tužba u navedenom dijelu povučena i odlučio kao pod točkom II. izreke.

7. U provedenom dokaznom postupku sud je pročitao izvadak iz poslovnih knjiga (list 18, 19 spisa),obračun zatezne kamate (list 30 spisa), nalog o plaćanju (list 31 spisa), prijepis e-maila (list 32 spisa), račun broj 34098817-1 od 20. siječnja 2020. (list 33, 51 spisa), račun broj 32667945-1 od 9. kolovoza 2019. (list 34, 50 spisa), potvrdu od 26. kolovoza 2019. (list 35 spisa).

8. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći dokaze svaki za sebe i u njihovoj ukupnosti sukladno odredbi članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23 i 146/25 dalje: ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan.

9. Predmet spora je zahtjev za isplatu zateznih kamata na glavnicu koje su tekle od dana dospijeća svakog pojedinog računa do uplate, a koje su obračune za razdoblje od 1. listopada 2019. – 31. prosinca 2019. po računu broj 34098817-1 od 20. siječnja 2020., te za radoblje od 1. travnja 2019. – 31. srpnja 2019. po računu broj 32667945-1 od 9. kolovoza 2019., a iznos tužbenog zahtjeva nakon konačne specifikacije istoga iznoi 1.061,02 kuna (140,82 EUR).

10. U postupku se spornim ukazuje osnovanost tužbenog zahtjeva obzirom na istaknuti prigovor zastare utuženog potraživanja.

11. Čitanjem izvatka iz poslovnih knjiga od 3. veljače 2022. sud je utvrdio da je utuženo potraživanje po računima broj 34098817-1 u iznosu od 24,37 kuna te računu broj 32667945-1 u iznosu od 1.148,13 kuna, odnosno u ukupnom iznosu od 1.172,50, a koji iznos nakon uređenja tužbenog zahtjeva iznosi 1.061,02 kuna (140,82 EUR).

12. Čitanjem računa broj 34098817-1 od 20. siječnja 2020. koji predstavlja obračun zateznih kamata za razdoblje od 1. listopada 2019. – 31. prosinca 2019. proizlazi da je glavnica duga po računima broj 25088634-1 i 25337813-1 plaćena 16. prosinca 2019. te da je tužitelj izvršio obračun zatezne kamate od dospijeća svakog računa pa do dana uplate, što čini ukupni dug po osnovi zateznih kamata u iznosu od 24,37 kuna.

13. Čitanjem računa broj 32667945-1 od 9. kolovoza 2019. koji predstavlja obračun zateznih kamata za razdoblje 1. travnja 2019. do 31. srpnja 2019. proizlazi da je je glavnica duga po računima br. 24945335-1, 25154992-1 i 25369804-1 plaćena 23. svibnja 2019. te da je tužitelj izvršio obračun zatezne kamate od dospijeća svakog računa pa do dana uplate, što čini ukupni dug po osnovi zateznih kamata u iznosu od 1.148,13 kuna.

14. Čitanjem obračuna zateznih kamata koji je sastavio tuženik sud je utvrdio da je tuženik izvršio obračun zateznih kamata iz kojeg proizlazi da ukupni iznos utuženja izvan zastare iznosi ukupno 109,83 kuna, odnosno zajedno s kamatama iznosi 111,27 kuna.

15. Čitanjem naloga za plaćanje od 12. svibnja 2022. sud je utvrdio da je tuženik toga dana izvršio uplatu iznosa od 111,48 kuna te je pod opisom plaćanja naveo "plaćanje po specifikaciji i obračunu dužnika – iznosi tražbine izvan zastare iz prijedloga za ovrhu JIP:178893-2022. Dalje je čitanjem e-maila koji je tuženik dana 12. svibnja 2022. uputio tužitelju utvrđeno da je tuženik obavijestio tužitelja o navedenoj uplati te je ujedno izričito naveo da ista uplata ne znači priznanje ostatka tražbine obuhvaćene prijedlogom za ovrhu koju izričito osporava zbog zastare, a dodatno temeljem potvrde vjerovnika od 26. kolovoza 2019.

16. Čitanjem potvrde od 26. kolovoza 2019. sud je utvrdio da je tužitelj istom potvrdom obavijestio tuženika da je podmirio sve obveze prema tužitelju s osnova računa za potrošnju vode na adresi Nikole Tomašića 2 zaključno s fakturom dospjelom 1. kolovoza 2019., te da ostaje dug po stečaju u iznosu od 1.012,54 kuna koji se redovno podmiruje u mjesečnim ratama.

17. Odredbom članka 226. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22. i 156/22.; dalje ZOO) propisano je da tražbine povremenih davanja koja dospijevaju godišnje ili u kraćim razdobljima, pa bilo da se radi o sporednim povremenim tražbinama, kao što je tražbina kamata, bilo da se radi o takvim povremenim tražbinama u kojima se iscrpljuje samo pravo, kao što je tražbina uzdržavanja, zastarijevaju za tri godine od dospjelosti svakoga pojedinog davanja.

18. Odredbom članka 29. stavak 1. ZOO-a propisano je da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, pored glavnice, i zatezne kamate. Odredbom članka 183. stavak 1. ZOO-a propisano je da dužnik dolazi u zakašnjenje kad ne ispuni obvezu u roku određenom za ispunjenje. Odredbom članka 215. stavak 1. ZOO-a propisano je da zastara počinje teći prvog dana poslije dana kad je vjerovnik imao

pravo zahtijevati ispunjenje obveze, ako zakonom za pojedine slučajeve nije što drugo propisano.

19. Iz sudske prakse Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu Pž-4898/2014-2 od 22. ožujka 2017. proizlazi da kamate teku kontinuirano od dospijeća do prestanka glavnog potraživanja pa samostalno potraživanje kamata zastarijeva u roku od tri godine od nastanka svakog pojedinog dnevnog iznosa kamata, jer to potraživanje nastaje i dospijeva svakog dana u vremenu od dospijeća do prestanka glavnog potraživanja. Stoga rok zastarjelosti valja računati od dana svakog pojedinačnog dnevnog potraživanja kamata, a ne od dana ispunjenja glavne obveze. Isto je pravilo primijenjeno u presudi Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske Pž-208/2021-2 od 17. siječnja 2022.Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Rev-1274/2021-2 od 12. travnja 2023. prihvatio je stajalište da plaćanje glavnice ne prekida zastaru pripadajućih zateznih kamata.

20. Prema shvaćanju ovoga suda, u konkretnom slučaju tuženik plaćanjem glavnice (koju u ovom slučaju predstavljaju računi izdani za isporuku vodnih usluga) nije priznao postojanje tražbine po osnovi kamate, pa u smislu članka 387. ZOO nije došlo do prekida zastare. Jednako tako, dio potraživanja podmiren od strane tuženika uplatom od 12. svibnja 2022. ne predstavlja priznanje duga, obzirom na to da je tuženikova volja bila plaćanje isključivo iznosa prema specifikaciji navedenoj na nalogu za plaćanje, radi čega je takvu naznaku i stavio na nalogu za plaćanje. Slijedom toga, u ovom slučaju nije došlo do prekida zastarijevanja u smislu članka 387. stavka 2. ZOO-a.

21. Nadalje se napominje da zatezna kamata na izvornu glavnicu počinje teći prvog dana nakon dospijeća računa za tu glavnicu, a ne od datuma izdavanja ili dospijeća naknadnog računa za obračunate kamate. Tu treba razlikovati početak tijeka kamata od početka zastare svakoga njihova dnevnog iznosa. Kamate nastaju svakodnevno dok postoji nepodmirena glavnica, a svaki dnevni iznos zasebno zastarijeva za tri godine. U konkretnom slučaju prijedlog za ovrhu podnesen je 28. veljače 2022., a obzirom na to da nije došlo do prekida zastare, zatezne kamate dospjele prije 28. veljače 2019. zastarjele su, što znači da je prigovor zastare istaknut po tuženiku osnovan. Tu se također naglašava da vrijeme knjiženja kamata u vjerovnikovim poslovnim knjigama ne određuje nastanak obveze (jednako stajalište zauzeto je u spomenutoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u predmetu Pž-4898/2014-2 od 22. ožujka 2017.). Za ostatak tražbine za koji nije nastupila zastara do dana podnošenja prijedloga za ovrhu treba istaknuti da je tuženik obračunao navedeni iznos te izvršio uplatu navedenog iznosa, a tužitelj nije odnosu na visinu te tražbine pružio adekvatan dokaz kojim bi se utvrdila ista. Štoviše, na ročištu održanom dana 11. ožujka 2026. punomoćnik tužitelja izjavio je da odustaje od provođenja financijskog vještačenja. Stoga, imajući u vidu odredbe članaka 219. i 221.a ZPP-a, u ovoj parnici na tužitelju je bio teret dokaza visine tužbenog zahtjeva i to onog dijela koji nije u zastari, a budući da tužitelj nije dokazao visinu tog dijela, niti osporio obračun tuženika, sud nalazi tužbeni zahtjev neosnovanim i u tom dijelu.

22. Slijedom navedenog, primjenom članka 451. stavka 3. ZPP-a platni nalog je ukinut pod točkom I. izreke za iznos od 140,82 EUR.

23. Odluka o naknadi parničnog troška tuženiku temelji se na odredbi članka 154. st. 1., članka 155. i 164. stavka 1. - 4. ZPP-a, a imajući u vidu da je tuženik u cijelosti

uspio u sporu. Tako je tuženiku priznat zatraženi trošak sudske pristojbe za prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 13,27 EUR te je odlučeno kao pod točkom IV. izreke.

24. Kako tužitelj nije uspio u sporu, sud je temeljem odredbe članka 154. st. 1. ZPP-a, odbio njegov zahtjev za naknadu parničnih troškova te odlučio kao pod točkom IV. izreke.

U Zagrebu 30. listopada 2026.

Sutkinja:

Ivana Galić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu, koja se podnosi pisano u četiri istovjetna primjerka, putem ovoga suda. Žalba se podnosi u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu i uručenje presude, bez obzira da li je stranka na to ročište pristupila, odnosno

-od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.

Presuda u sporu male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava. Žalba protiv ove presude ne odgađa ovrhu (čl. 467.a ZPP-a).

DNA:

1. Tužitelju po pun. uz rješenje o pristojbi na presudu
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-3088f-71e06**

Kontrolni broj: **0ff82-401da-618d6**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.